

Duminică, 6 aprilie 2014, ora 10³⁰

Fratele Miskys: 1 Petru 1:22-25: „Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Căci orice faptură este ca iarba și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”.

Fratele Alfred Borg: Binecuvântat Tată ceresc, Îți mulțumim pentru această slujbă din această dimineață, pentru binecuvântarea care am primit-o deja prin cântări și prin acest Cuvânt sfânt al lui Dumnezeu. Îți mulțumim că ne-ai născut din nou dintr-o sămânță care nu poate putrezi, prin Cuvântul Tău minunat. Cuvântul Tău rămâne în veci. Îți mulțumim pentru această dimineață. Noi credem că Tu ești prezent ca să Te descoperi și să ne binecuvântezi pe toți din bogăția harului Tău.

Doamne, Tu ne cunoști pe toți, pe tineri și pe bătrâni - noi cu toții avem nevoie de o întâlnire nouă cu Tine. Permite-o în această dimineață! Binecuvântează-ne din bogăția harului Tău. Binecuvântează pe acela care va vorbi! Deschide-ne inimile pentru Cuvântul Tău, dăruiește credință, așa cum zice Scriptura, ca Tu să-Ți poți împlini și descoperi făgăduințele Tale în mijlocul nostru. Îți mulțumim! Noi predăm în brațul Tău desfășurarea acestei adunări. Și dorința noastră a tuturor este: intră Tu cu noi toți în dreptul Tău și să-Ți faci voia Ta în mijlocul nostru în această dimineață. Îți mulțumim pentru tot, în Numele scump al lui Isus. Amin.

Fratele Frank: Înainte de a cânta următoarea cântare, mi s-a cerut să anunț că va avea loc dedicarea a doi copii. O dedicare în limba italiană și una în limba franceză. Cerem părinților să vină acum în față și un frate care vorbește italiana să facă această dedicare. Un

frate care vorbește franceza să facă dedicarea în limba franceză. [Se cântă *TU EȘTI VREDNIC* – n.ed.] Unde sunt părinții cu copiii? Astăzi nu suntem în Italia, ci suntem aici. Veniți la timp! Veniți cu copiii în față. Cu siguranță că va veni și fratele Didier. Cine vorbește italiană? Cine vorbește franceză? Frate Didier, te rog... [Se roagă fratele Dider pentru binecuvântare, apoi fratele Frank își pune mâinile peste copil și-l binecuvântează: „Fii binecuvântat cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic, așa cum s-a rugat fratele nostru, pentru timp și pentru veșnicie, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin”. Se roagă apoi un frate în italiană și din nou fratele Frank – n.ed.].

Mulțumiri Domnului. Puteți lua loc. Pe scurt vreau să vă transmit salutările care au ajuns astăzi [...]. Suntem mulțumitori din inimă că suntem în legătură cu toți frații de pe întregul pământ ca să aducem poporului lui Dumnezeu acest ultim mesaj al dragostei. Astăzi avem o listă de frați care ne-au vizitat. [Sunt enumerați diferiți frați din diverse țări – n.ed.]. Cine dintre voi dorește să vină, vă rog, veniți și transmiteți salutări din partea bisericii. Apoi vom începe și vom continua cu vestirea. Cei care ați fost amintiți, vă rog să vă ridicați în picioare. Frate Eliezer, te rog vino tu primul... Doar un cuvânt de salut.

Fratele Eliezer: Suntem recunoscători în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Ne bucurăm din toată inima că suntem adunați împreună cu voi, ca să distribuim hrana alături de robul lui Dumnezeu, pe care El l-a însărcinat. Brazilia este foarte recunoscătoare pentru această lucrare de aici.

Un frate: Salutări în Numele Domnului Isus Hristos. Este minunat să fim astăzi aici, pentru că se împlinește o făgăduință minunată: acolo unde este hrană, se adună vulturii. Vă aduc salutările bisericii din Portugalia, care ne urmărește chiar acum, online. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți!

Un frate: Salutăm biserica în Numele Domnului Isus Hristos. Suntem recunoscători pentru slujba pe care ne-a dat-o Domnul și-L binecuvântăm pe Domnul pentru aceasta. Domnul să vă binecuvânteze în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru!

Un frate: Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți în Numele Domnului nostru Isus Hristos! Îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu pentru harul pe care ni l-a dăruit. Vă salută într-un mod deosebit biserica din Kabinda, în Numele Domnului Isus Hristos. Suntem și noi uniți cu voi în mod direct și predicile de ieri seară ne-au binecuvântat într-un mod puternic. Dumnezeu să binecuvânteze Cuvântul Său care a fost pus în inimile noastre. Vom fi întotdeauna uniți cu voi, în dragostea lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Un frate: Vă transmit salutările fraților și surorilor din S.U.A., mai ales din Atlanta, Chicago. Domnul să ne binecuvânteze pe toți.

Fratele Foresteri: Vă salut în Numele Domnului Isus Hristos, din partea unui grup mic de părtășie din Italia, care ne ascultă chiar acum și care se bucură împreună cu noi. Încă puțină vreme și Cel ce vine va veni. Suntem foarte bucuroși. A lui Dumnezeu să fie toată slava. Ne bucurăm să auzim Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum 40 de ani, fratele Foresteri a fost cu noi aici, la dedicarea acestei clădiri. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Fratele Müller: Aș vrea să vă salut în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Sunt recunoscător lui Dumnezeu că pot fi din nou în mijocul vostru. Au trecut 46 de ani de când am venit aici pentru prima dată și Domnul ne-a purtat prin înălțimi și adâncimi și sunt încrezător că El ne va purta până la sfârșit. Încă o dată, Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți din bogăția harului Său!

Un frate: Vă salut pe toți în Numele Scump al Domnului nostru Isus Hristos și vă aduc salutările fraților și surorilor din Benin și sunt recunoscător Domnului pentru harul pe care El ni l-a dăruit, că noi avem Cuvântul Său ca absolut al nostru, care este adevărul. Domnul să vă binecuvânteze pe toți! Amin.

Fratele John: Suntem mulțumitori că putem să fim împreună din nou aici. Îi mulțumim că a privit și peste noi, niște ființe sărmâne și-l mulțumim pentru Cuvântul care ni l-a dat. Vă aducem salutările din România, a fraților și surorilor și credem că El ne-a și binecuvântat. Domnul să ne binecuvânteze în continuare. Amin.

Fratele Frank: Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit. Amin. Da... Îi suntem foarte mulțumitori Domnului pentru toți frații noștri care slujesc cu Cuvântul, care au primit legătura cu ceea ce face Dumnezeu în prezent.

S-o spunem ca introducere: de fiecare dată când Dumnezeu a trimis o trezire pe pământ au fost oameni care au ascultat, au crezut și au primit ceea ce a făcut Dumnezeu. În mod deosebit, am putea începe cu Reforma și apoi am putea da o privire generală a ceea ce a făcut Dumnezeu. Fie că a fost un John Wyclife în Anglia, un Jan Hus în Praga, un Martin Luther în Wittenberg, un Zwingli în Zürich, un Calvin în Geneva... Și cine a apărut după aceea? Fie că a fost un Menno Simons pentru menoniți, un John Smith pentru baptiști, un Charles Wesley pentru metodiști - de fiecare dată Dumnezeu a putut folosi bărbați care au purtat Cuvântul Lui. Câți știu despre Spurgeon, Moody, Finney, despre toți acești bărbați, până la Charles Price și Wigglesworth care au fost folosiți și binecuvântați de Dumnezeu peste măsură? Câți știu că exact acum o sută opt ani a venit la viață mișcarea penticostală? O turnare puternică a Duhului Sfânt a avut loc în Los Angeles, printr-un predicator metodist și apoi s-a extins pe întregul pământ. Cine a înțeles că Dumnezeu a trimis pe un frate Branham și, mai ales după cel de-al Doilea Război Mondial, când Wigglesworth și Price și toți aceia care mai erau, își încheiaseră deja slujbele lor, atunci credinciosul Domn l-a chemat pe robul său William Branham și l-a binecuvântat într-un mod deosebit, i-a fost

dată o chemare cerească directă; lui i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă prima venire a lui Hristos, tot așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

În anul 1949, la conferința internațională penticostală din Hamburg, pe strada Bach, eu, personal, am auzit prima oară numele fratelui Branham. Și apoi în anul 1955 am luat parte la adunările lui, iar în anul 1958, în Dallas Texas, am trăit faptul când au fost adunați toți evangheliștii renumiți pe plan internațional; totul a fost pregătit de Gordon Lindsay. Și acolo Domnul mi-a dăruit har să văd diferența dintre acest bărbat simplu și toți ceilalți, să recunosc și să văd slujba binecuvântată a fratelui Branham. Începând din acea clipă eu am primit predicile fratelui Branham prin poștă și am crescut spiritual sub slujba lui. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu din inimă pentru toate călăuzirile date și mai ales pentru introducerea în tainele lui Dumnezeu. Așa cum am înțeles noi deja, mulți își zidesc lucrările lor misionare; nu putem spune nimic împotriva lor. Ei toți își au locul lor, chiar dacă își construiesc propria lor împărăție. Dar Dumnezeu este răspunzător doar de ceea ce se face conform Cuvântului Său și voi Sale, conform făgăduințelor Lui, aici pe pământ.

Și în aceasta mi-a dăruit Dumnezeu har, ca să am parte de marile conferințe internaționale. În anul 1960 trebuia să devin manager european pentru T. L. Osborn. El era cel mai renumit bărbat în Africa și în Europa; mulți veneau la el și el a făcut un film „Aurul negru”¹. Pentru acest bărbat am organizat adunări pe stadionul nostru din Düsseldorf. El mi-a spus: „Tu ești bărbatul potrivit ca manager european”. Dar Dumnezeu a planificat și a avut o altă cale pentru mine. Nu doresc să intru în amănunte, dar dacă privesc în urmă, pur și simplu, trebuie să o spun, spre cinstea Domnului: El a dăruit călăuziri, El m-a condus și m-a călăuzit. Și eu sunt doar un om ca toți ceilalți oameni, dar Lui nu-i pare rău de chemările și trimiterile divine pe care le-a dat și El înfăptuiește ceea ce Și-a pus în gând să facă.

În acest sfârșit de săptămână, avem aniversarea noastră de patruzeci de ani de când a fost inaugurată această clădire pe care am pus-o la dispoziția Domnului pentru ca poporul Lui să poată fi adunat ca să audă cuvintele Lui. Și acest lucru mi l-a poruncit Domnul pe 28

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=IwBYi2UZD88>

decembrie, cu voce audibilă, puternică: „Adună-Mi pe poporul Meu”. De la început, totul a fost planificat și călăuzit de Domnul, chiar și cumpărarea acestui teren și tot ce a fost în legătură cu aceasta. În această împrejurime era doar o fermă foarte veche, aproape prăbușită, restul fiind doar spini și mărăcini. Și am putea spune că în această sălbăticie Dumnezeu a planificat ca Lui să-I fie construită o casă în care să se adune împreună poporul lui Dumnezeu.

Frați și surori, eu nu vă spun acest lucru ca să mă laud, ci o spun, pur și simplu, spre cinstea Domnului: aici nu ne jucăm de-a religia, nu ne jucăm de-a politica; ci aici este propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu cu credincioșie și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor asculta glasul Lui.

Între timp, în anul 1976, Domnul, cu o voce poruncitoare, a dat îndrumarea, aproximativ la o distanță de 12 metri de acest loc, direct acolo, în față, așa cum voi auziți acum vocea mea. Era o duminică seara – seara începuse și eu am ajuns aproximativ la colțul clădirii – și așa cum voi auziți acum vocea mea, Domnul mi-a vorbit: „Robul meu, du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o. Construiește pe ea, pentru că mulți vor veni din diferite țări și vor avea nevoie de cazare”. Și atunci, noi am făcut-o.

Doar ca să spun pe scurt ce înseamnă pentru mine acești patruzeci de ani în care Domnul Dumnezeu a dat de fiecare dată noi călăuziri: aici era un gard de sârmă ghimpată, înalt de 2,30 metri; în cel de-al Doilea Război Mondial aici a fost un lagăr de prizonieri. Și iată că Dumnezeu a călăuzit totul. Când am vorbit cu proprietarul acestui teren, el a râs de mine și mi-a spus: „Domnule pastor, eu nu vă pot vinde terenul. Noi avem cel mai mare atelier Volkswagen din Krefeld; avem planuri mari și avem de gând să facem aceasta și aceasta”. Eu doar am spus: „Domnule Tölke, vă rog să țineți minte că Domnul Dumnezeu Și-a pus mâna pe această parcelă din vecinătatea terenului nostru”. El a pus jos receptorul și exact trei săptămâni mai târziu, înainte de ora 8, telefonul a sunat. D-nul Tölke la telefon: „Domnule Frank, trebuie să vă vând terenul. Când putem merge la notar?”. Eu am spus: „Din partea mea, putem merge mâine. Sunați-mă”. M-a sunat luni, iar vineri era fixată programarea la notar. Dacă eu v-aș spune astăzi cum S-a îngrijit Dumnezeu de tot... Eu n-am amintit niciodată de bani; niciodată nu am strâns vreo colecție. Nu, niciodată nu am făcut-o. De ce? Pentru că după chemarea mea, I-am

spus Domnului într-un jurământ: „Iubite Domn, Tu să Te îngrijești de mine și de lucrarea Ta, pentru că eu nu voi aminti niciodată de bani”. Și, cu adevărat, Domnul S-a îngrijit de tot și a dăruit ceea ce era nevoie. Și pe lângă aceasta au mai venit călăuzirile minunate pe care le-a dat Domnul de fiecare dată.

Așa cum am amintit înainte, în anul 1976, când toți cei din cadrul mesajului credeau că anul 1977 va fi ultimul an, pentru că în trei predici fratele Branham când a vorbit de cele șapte zeci de săptămâni ale lui Daniel, a amintit anul 1977 de șaptesprezece ori... și toți aveau impresia că anul 1977 va fi ultimul an. Și după ce Domnul mi-a poruncit să cumpăr terenul, eu am știut exact că nu va fi ultimul an, ci că se va continua. Dar frații noștri din Statele Unite au refuzat să-mi mai dea mâna și mi-au spus: „Tu nu crezi ceea ce a spus prorocul”. Eu am știut ce a spus prorocul, dar aceasta nu a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ci aceasta a fost propria lui așteptare, când el a spus: „Ceea ce mi-a descoperit Dumnezeu mie în anul 1933, ar putea să se împlinească până în anul 1977”. Deci el n-a fixat nicio dată, ci a lăsat-o în aer... Aș putea intra în unele amănunte, când de fiecare dată Domnul mi-a dăruit har să rămân cumpătat și să înțeleg corect tot ceea ce a spus fratele Branham - exact așa cum trebuie să înțelegem corect ceea ce este scris în Cuvânt. Când Domnul nostru a spus: *„Adevărat vă spun, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere”*... Și eu aș putea aminti unele exprimări ale Domnului nostru. Trebuie să știi exact ceea ce a vrut El să spună și în ce legătură aparțin lucrurile.

Dar în mod deosebit când sunt modificate versetele biblice, ceea ce s-a întâmplat după anul 1979... Chiar și Apocalipsa 10:7, pentru credincioșii mesajului nu mai este vocea celui de-al șaptelea înger, ci este VOICE OF GOD - „Vocea lui Dumnezeu”; și ei o scriu cu litere mari: VOICE OF GOD - „Vocea lui Dumnezeu”. Dar pentru mine rămâne exact așa cum este scris: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui”*. Șapte au trâmbițat înainte și anunțul l-a făcut al șaptelea. Așa rămâne. Nu există nici un singur loc pe care îl vom modifica. Noi rămânem pe Cuvântul original al Dumnezeului nostru, indiferent de ceea ce vor spune oamenii. Și eu cred că Biserica Mireasă a lui Isus Hristos este o Mireasă a Cuvântului în care toate prorociile și toate făgăduințele își vor găsi împlinirea. Biserica Domnului nu este un amestec. Biserica Domnului este grâul

curat, despre care Domnul a spus că la sfârșitul timpului El are lopata în mâna Lui și Își va curăța aria pe deplin și va aduna grâul în hambarul ceresc. Noi credem exact așa. Ceea ce am semănat noi a fost o sămânță curată a Cuvântului și toți aceia care cred acum, ei cred Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu așa cum este scris.

Și doar pentru orientarea voastră, pe scurt. Când în anul 1980 a apărut învățătura despre cele șapte tunete și eu am fost întrebat pentru prima dată când eram în Marsilia... Acolo am avut adunări împreună cu fratele Barilier. Seara am fost întrebat de către un grup mic de armenieni, de origine din Iran: „Ce sunt cele șapte tunete?” Eu a trebuit să spun: „Îmi pare rău. Aceasta nu o știu”. Am urcat scările și am intrat în mica mea cameră de hotel. Dar în următoarea dimineată... Eu am amintit-o aici de câteva ori. Astăzi eu încă mai am același ceas, este un ceas automat, el funcționează permanent. În acea dimineată la ora 5 fără 5 minute am auzit vocea puternică a Domnului: „Robul meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4”. Am citit 2 Timotei 4 de la v. 1 la 5 și apoi din nou am început cu versetul 1: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa”*. Și apoi versetul 2: *„Propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp... pentru că va veni vremea când mulți își vor întoarce urechea de la adevăr”*. Voi toți cunoașteți textul. Și când am recitat acest text, până la versetul 2, mi-am pus Biblia pe mica măsută, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Iubite Domn, atât de sigur cum Tu mi-ai poruncit să citesc aceste versete biblice și să propovăduiesc Cuvântul Tău, la fel de sigur ceea ce au vorbit cele șapte tunete nu este scris ca și Cuvânt al lui Dumnezeu, de aceea nu va fi niciodată o parte a propovăduirii”. Ar putea veni șaptezeci de îngeri din cer și să spună: „Frate Frank, noi avem taina”, eu le-aș spune: „Întoarceți-vă de unde ați venit!”

Pentru mine, respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu, teama față de Cuvântul lui Dumnezeu este pe cel mai înalt loc. Noi nu avem dreptul să spunem despre Cuvântul lui Dumnezeu ceea ce dorim să spunem, ci să permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească direct, să-i spunem un „Amin” și atunci îl vom înțelege corect.

În cuvântul de introducere am auzit despre făgăduințe. Și pe lângă aceasta este puternicul cuvânt din 2 Corinteni 1 care trebuie amintit de fiecare dată, în fiecare adunare. 2 Corinteni 1:20: *„În*

adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da»; de aceea și «Amin», pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu”. Noi credem făgăduințele lui Dumnezeu, ne este descoperit ceea ce are să ne spună Dumnezeu și trăim făgăduințele literar, în împlinirea lor.

Apoi 2 Corinteni 1:21: *„Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos și care ne-a uns, este Dumnezeu”. Să credem făgăduințele, să fim bine ancorați în Hristos și unși cu Duhul Sfânt ca să primim introducerea în planul de mântuire al Dumnezeului nostru, să-l înțelegem corect și să avem parte de acesta.*

Vers. 22: *„El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului”.*

Eu n-o spun ca să critic; o spun cu o mare durere. În prezent, se spune că sunt peste 550 de milioane care pretind că sunt unși cu Duhul Sfânt. Toți cred și fac ce vor, toți rămân unde sunt, toți sărbătoresc, jubilează și slăvesc. Și dacă mă gândesc ce am văzut cu ani în urmă în unele adunări carismatice, atunci mi se face rău. Ce simte Dumnezeu față de aceste lucruri? Acolo vin în față fete tinere cu pantaloni strâmți și cu toate aceste lucruri, cu cizme de călărie, cu muzică și așa mai departe? Permiteți-mi s-o spun, întreaga lume este mințită și înșelată. Acesta este ceasul lui Dumnezeu.

Eu am adus cu mine câteva știri. Voi cu toții o știți, călătoria papei în Israel... Aici este titlul: „Papa se întâlnește cu consiliul mondial al bisericilor. Nu mai poate fi acceptată o despărțire”. Apoi „Călătoria în Țara sfântă, ca toți să devină una”.

Dumnezeule din ceruri! Una cu Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru – așa este scris. Dar nu una cu toate religiile! Una cu Dumnezeu: „Tată, Tu în Mine și Eu în ei, ca toți să fim una”. Dar totul trebuie să vină așa. Și numai aleșii vor primi har înaintea lui Dumnezeu, se vor trezi, vor recunoaște ceea ce se întâmplă.

Să ne întoarcem înapoi, pe scurt, la ceea ce privește slujba fratelui Branham pentru Biserică. Noi subliniem lucrul acesta, pentru că Dumnezeu a condus așa și în acest fel ne-a făgăduit în Cuvântul Lui. Mai întâi în 1963 și pentru prima dată, în 30 iunie 1963, fratele Branham a vorbit cu mare apăsare a vorbit despre seceriș, despre ogorul cu grâu și despre combină. Un citat după altul. Doar după 1963, doar după ce el a vorbit despre cele șapte peceti în martie 1963.

Iată datele: 5.06.1964; următoarea dată, 5.12.1964; 12.12.1964; 27.4.1965; 25.11.1965; pur și simplu una după alta, de unsprezece ori. 27.11.1965 și apoi în 5.12.1965, doar cu câteva zile înainte să plece Acasă, el a vorbit despre faptul că Dumnezeu i-a arătat ogorul cu grâu, că recolta era coaptă, că va veni combina și că Domnul îi va lua Acasă pe ai săi. De unsprezece ori una după alta, din anul 1963 până în anul 1965.

Frați și surori, cu toții știm că am ajuns la sfârșitul timpului de har și Domnul a accentuat de trei ori: „Când vedeți toate aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele în sus pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie”. Domnul a dăruit cu adevărat har să putem rânduî biblic evenimentele de actualitate, fie că este vorba despre Israel, fie că este vorba de Orientul Apropiat, Orientul Îndepărtat sau ce se întâmplă acum în Ucraina și ici și colo.

Eu pot s-o amintesc, fratele Schmidt și cu mine am predicat în Crimeea. Și ceea ce am trăit acolo... Hotelul era sus pe munte și apoi am coborât câteva serpentine mai jos și acolo am văzut ceea ce a produs în acel loc cel de-al Doilea Război Mondial și ceea ce a făcut SS-ul. Vreau doar să vă spun, noi nu ne amestecăm în politică, dar vedem că împărăția romană prinde contur și că împăratul nordului este provocat. Și într-o bună zi se va fi mers prea departe... Dar frații și surorile noastre de acolo toți sunt bine și ne transmit salutări.

Frați și surori, acum ne întoarcem la textul care îmi mai este pe inimă. Deuteronom 34 de la v. 1: *„Moise s-a suit din câmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Și Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la Dan”*. L-a lăsat să vadă toată țara. Vers. 10: *„În Israel nu s-a mai ridicat proroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față”*.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru ceea ce s-a întâmplat atunci, pentru că atunci s-a împlinit făgăduința pe care i-o dăduse Dumnezeu lui Avraam în Geneza 15: „După patru sute de ani îi voi elibera din robie pe urmașii tăi”. Și când s-a împlinit timpul, Domnul Dumnezeu S-a arătat lui Moise în rugul de foc și l-a însărcinat să conducă poporul afară, dar când și-a încheiat slujba l-a lăsat să se urce pe Muntele Nebo.

Și astăzi eu mai sunt mulțumitor, că împreună cu fratele Menard am luat un taxi și din Amman ne-am dus pe Muntele Nebo. Am văzut Ierihonul, care era în dreapta noastră și Ierusalimul drept înaintea la o distanță mai mare.

Ceea ce am vrut să spun este că atunci când s-a încheiat slujba acestui proroc puternic, când a avut loc ieșirea afară: „Lasă ca poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească”... și nicio copită nu trebuia să rămână în urmă, ci întregul popor a ieșit afară, așa cum Dumnezeu a poruncit să se întâmple. Și apoi, cum am citit: „În Israel nu s-a mai ridicat proroc ca Moise”, care să fi avut o așa legătură cu Dumnezeu: stâlpul de foc s-a coborât, Domnul a vorbit cu Moise față în față. Noi toți știm ce s-a întâmplat atunci.

Dar aici este partea a doua; este scris în Iosua 1:2: „*Robul Meu Moise a murit: acum scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel*”. Și apoi făgăduința care era în legătură cu aceasta: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise*” (vers. 3). O perioadă se încheiase și a doua începuse. Dar tot ceea ce făgăduise Dumnezeu, El a și împlinit. Apoi, în mod deosebit, Iosua 3:5-6: „*Iosua a zis poporului: «Sfințiți-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru»*”. Și acum, pentru mine, urmează lucrul principal: „*Iosua a zis preoților: «Luați chivotul legământului și treceți înaintea poporului» Ei au luat chivotul legământului și au pornit înaintea poporului*”. Este pur și simplu puternic.

Cred că avem aici chivotul legământului în miniatură² pentru ca toți să știe. Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să construiască chivotul legământului, ca să pună în el

² Cel pe care-l are fratele Frank a fost comandat de aici:
<http://scriptum.ro/cadouri/produse/sculptura-chivotul-legamantului.html>

Cuvântul legământului, Cuvântul pe care l-a dat Dumnezeu poporului, împreună cu toate făgăduințele, cu tot ceea ce a spus Dumnezeu. În chivotul legământului a fost Cuvântul pentru poporul legământului. Cine dorește s-o citească, o poate face - că Dumnezeu a sfințit poporul legământului împreună cu chivotul, a vegheat asupra Cuvântului și a fost cu poporul Său. Pentru că El a încheiat legământul cu ei și aceștia purtau cu ei Cuvântul prețios, iar Domnul le-a dăruit biruința de fiecare dată.

Ce să spunem noi? În Matei 26:28: *„Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. Știți ce s-a întâmplat conform Evrei cap. 7 și apoi cap. 9? Domnul și Răscumpărătorul nostru a intrat în Locul Preasfânt ceresc ca Mare Preot și a pus Sângele noului legământ pe capacul chivotului legământului ca să confirme legământul prin Sângele Său. Ceea ce a spus Dumnezeu se confirmă prin legământ, prin Sânge și Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și asupra poporului Său ca să se îplinească totul.

Frați și surori, noi toți știm că am ajuns în cea mai importantă perioadă a planului de mântuire. Mai știm și că chemarea afară din toate popoarele și limbile este aproape încheiată; cu toții știm că Matei 24:14 se împlinește pe tot pământul, că această Evanghelie a Împărăției va fi predicată tuturor popoarelor ca mărturie și apoi va veni sfârșitul. Dar înainte să poată veni sfârșitul, înainte să înceapă

ziua Domnului, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge, Dumnezeu a spus-o astfel: „Vă voi trimite pe prorocul Ilie care va așeza din nou toate lucrurile”. Așa este scris în Vechiul Testament în ultimele trei versete din prorocul Maleahi, așa este scris în Matei 17:11 și așa este scris în Marcu 9:12. Și acum trebuie să ne cercetăm dacă noi credem cum zice Scriptura. Dacă noi credem cum zice Scriptura – aceasta este piatra de încercare (dovada). Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin», dar numai dacă tu poți crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

Să mai spunem și aceasta în toată dragostea: toți evangheliștii renumiți de talie mondială, în mod deosebit din Statele Unite, și-au început slujba lor numai în urma participării la adunările fratelui Branham. Așa a fost cu Oral Roberts, așa a fost cu T. L. Osborn, cu Tommy Hicks și cu toți aceia pe care eu i-am cunoscut în mod personal. Dar frați și surori, atât timp cât fratele Branham și-a efectuat slujba evanghelistică prin darul deosebit de vindecare și darul prorociei, când lui i-a fost arătat în viziuni cine erau acei oameni, ce necazuri aveau ei și pentru ce trebuia el să se roage, totul a mers bine. Dar începând cu clipa deschiderii celor șapte peceti, când mesajul divin și-a urmat cursul, ei s-au retras și n-au mai mers împreună cu el. Ei l-au acceptat pe fratele Branham ca evanghelist, care avea un dar deosebit, dar apoi l-au părăsit. Dar ca proroc și împlinirea biblică prin slujba lui... nu, aceasta nu au acceptat. Și tocmai acest punct este cel important. Dacă noi nu putem așeza o slujbă pe o temelie biblică, atunci pe ce s-o așezăm? Spuneți-mi, pe ce s-o bazăm? Dacă nu putem baza o slujbă pe Biblie, pe ce s-o bazăm? Îi mulțumim lui Dumnezeu, toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin». Și dacă noi, conform Galateni 4:28, suntem copii ai făgăduinței, atunci vom crede din inimă fiecare făgăduință pe care ne-a dat-o Dumnezeu în Cuvântul Său.

Să ne întoarcem pe scurt la alte versete. 1 Timotei - aici Pavel a dat mărturie despre ceea ce i-a descoperit Domnul. Aici în 1 Timotei 1:1: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos prin însărcinarea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru și a Domnului Isus Hristos, Nădejdea noastră, către Timotei, adevăratul meu copil în credință: har, îndurare și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Hristos Isus, Domnul nostru!*”. Accentul este: ca rob al lui Dumnezeu, apostol al lui Isus Hristos, cu o însărcinare și o autoritate divină a vorbit, a scris, ca un om trimis de Dumnezeu, cu o responsabilitate deplină înaintea

Dumnezeului celui viu. Și astfel noi avem Cuvântul Domnului înaintea noastră, astăzi.

Apoi este scris v. 7 ca o mustrare a celor care vor să învețe pe alții, fără ca ei personal să aibă înțelegerea a ceea ce ei învață și predică. Vers. 7: *„Ei vor să fie învățători ai Legii și nu știu nici măcar ce spun, nici ce urmăresc”*. Ei au impresia că știu ceva, dar sunt ei întemeiați pe Cuvânt? Ce prezintă ei, poate fi regăsit în Cuvânt? Este foarte important!

Apoi în 1 Timotei 4:6 ne este spus: *„Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale bune învățături pe care ai urmat-o până acum”*. Este foarte important ca noi să luăm Sfânta Scriptură, învățăturile biblice, ca unitate de măsură. Și aici, pe scurt, trebuie să vorbim despre dumnezeire și o facem în dragoste.

Până în anul 325 d.H nimeni nu a știut ceva de o trinitate, nici de un Dumnezeu triunic, nici de trei persoane diferite. Și să v-o spun sincer și deschis: eu nu cred nimic din ce a fost decis în concilii (sinoade). Eu cred doar ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său și ceea ce a descoperit. Atunci când a apărut învățătura despre dumnezeire, fratele Branham a spus simplu: „Oameni buni, ascultați-mă! Aceasta a fost introdusă de oameni și nu o puteți găsi în Scriptură”. Este un singur Dumnezeu, dar acest Unic Dumnezeu ni S-a descoperit în cer ca Tatăl nostru, pe pământ în Fiul și prin Duhul Sfânt, în acest Nume unic „Domnul Isus Hristos”. Și de aceea, în Biblie, niciodată nu este scrisă formularea „Dumnezeu Fiul”. În Biblie niciodată dată nu este scris „Dumnezeu Duhul Sfânt”, niciodată. Oamenii au făcut învățatură din închipuirile lor și aceasta se întoarce înapoi la păgânism, la diferitele trinități care își au originea în spiritism, care s-a practicat în păgânism.

Frați și surori, în Biserica Dumnezeului celui viu poate fi propovăduit numai adevărul, poate fi crezut numai adevărul. Și mesajul ceasului este: înapoi la original, înapoi la prima predică, înapoi la ziua Cincizecimii când a avut loc turnarea Duhului Sfânt! Petru, bărbatul celui dintâi ceas, care a auzit cuvintele Domnului din Matei 28, care a auzit cuvintele Domnului din Marcu 16, care a auzit cuvintele Domnului din Luca 24, care a auzit cuvintele Domnului din Ioan 20, a spus în prima predică sub inspirația și călăuzirea Duhului Sfânt: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus*

Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh”.

Și aceasta, mai ales pentru frații noștri slujitori, ca orientare: în sfânta Scriptură nu există niciun act efectuat în formula trinitară, nici măcar unul. De unde provine formula trinitară dacă ea nu se găsește în Biblie? Apostolii și prorocii n-au făcut nici un singur act în formula trinitară, nici măcar unul. *Aici* este Biblia, *aici* este Biblia! De ce trebuie s-o spun? Noi nu ne întoarcem la Niceea, nu mergem la Calcedon și nici la Efes, la conciliile care s-au ținut acolo. Noi mergem înapoi la început, înapoi la original. Prima și ultima predică trebuie să fie identice; primul și ultimul botez trebuie să fie identice. Primul și ultimul botez cu Duhul trebuie să fie identice. Tot ceea ce a fost în Biserica primară trebuie să fie restituit și va fi restituit, pentru că aceasta este făgăduința pe care ne-a dăruit-o Domnul. Și noi credem din toată inima că tot ceea ce a făgăduit, Domnul va și împlini. Desigur, voi observați că pentru această Biserică adevărată nu este loc între cele 349 de denominații din protestanism. Unde să ne așeze ei pe noi? Să fim sinceri, cum am putem fi noi așezați în Consiliul Mondial al bisericilor? Este imposibil. Și aceasta nici nu se poate! Biserica Dumnezeului celui viu este una chemată afară, este o *ecclesia* – acesta este cuvântul grecesc pentru biserică chemată afară. „Voi, poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de nimic necurat și Eu vă voi primi. Eu vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice”.

Frați și surori, mulțumiți-I Domnului. Dacă El v-a dăruit credința în adevărul divin al Cuvântului atunci este cel mai mare dar din timpul nostru, dacă Dumnezeu ne poate descoperi Cuvântul Său și dacă noi putem adăuga la credința noastră, ascultarea...

Doar câteva locuri din Vechiul Testament, ca să vedem la ce să fim atenți în Noul Testament. În Neemia sunt scrise câteva locuri prețioase. Eu vi le citesc ca să vedem că nu începutul, ci sfârșitul va fi încoronat. Cine va fi credincios până la sfârșit, acela va primi cununa vieții. Aceasta ni se potrivește și nouă tuturor. Neemia 9:11-12: „*Ai despărțit marea înaintea lor și au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbușit în adânc, ca o piatră în fundul apelor, pe cei ce-i urmăreau...*”. Aici ne este confirmat că marea a fost despărțită în stânga și-n dreapta ca niște ziduri, așa cum este scris și Domnul a făcut o cale pentru poporul Său ales cu care a împlinit făgăduința Sa, pe care i-o dăduse lui Avraam.

Apoi v. 12: *„I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor și noaptea printr-un stâlp de foc care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze”*. Și acesta este un cuvânt deosebit de puternic: stâlpul de nor ziua, stâlpul de foc noaptea. Când se ridica stâlpul de nor, poporul se punea în mișcare, când se stâlpul de foc stătea pe loc, poporul stătea pe loc.

Apoi v. 13: *„Te-ai coborât pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea cerurilor și le-ai dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduiri minunate”*. Din partea Sa, Dumnezeu a făcut totul: a despărțit marea, a mers înaintea lor în stâlpul de nor și de foc, apoi S-a coborât pe munte și a vorbit cu ei.

Să mai citim vers. 19 și 20: *„În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustie și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul pe care aveau să-l urmeze...”*. Să ne gândim la aceasta: cât S-a ostenit Dumnezeu ca poporul Său să fie călăuzit; mai întâi să-l răscumpere, să-i pregătească o cale, să-i dăruiască Cuvântul, să-Și confirme Cuvântul și legământul. Apoi v. 20: *„Le-ai dat Duhul Tău cel bun ca să-i facă înțelepți; n-ai îndepărtat mana Ta de la gura lor și le-ai dat apă să-și potolească setea”*. Până aici totul a fost bine!

Apoi urmează ceva ce-ți rupe inima. Vers. 26: *„Totuși ei s-au răsculat și s-au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor, au ucis pe prorocii Tăi, care-i rugau fierbinte să se întoarcă la Tine și s-au dedat la mari ocări față de Tine”*.

Cu toate că Domnul Dumnezeu a făcut totul pentru ei, le-a dăruit răscumpărarea, așa cum a spus: *„Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi”*; a făcut un drum pentru ei prin Marea Roșie; după aceea S-a coborât pe munte; a dăruit Cuvântul Său, poporului Său, pe drum, le-a dăruit mană, le-a dat apă, prin harul Său. Și când au fost puși la încercare, când Dumnezeu a trimis proroci ca să-i întoarcă înapoi, în loc să se pocăiască, ei i-au ucis pe proroci. Nu a spus Domnul același lucru? *„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine!”* Frați și surori, fie la iudei sau la păgânii dintre neamuri, neascultarea duce la pieire și este în legătură cu necredința. Ascultarea, ascultarea așa cum Domnul și Răscumpărătorul nostru a fost ascultător până la moartea pe cruce... De aceea, Dumnezeu vrea copii ascultători ai Săi, care nu numai că vorbesc despre slujba fratelui Branham. Și cât de des am spus-o:

aceeași lumină, același stâlp de foc s-a coborât. Dumnezeu ne-a arătat calea, ne-a luminat drumul, ne-a adus înapoi prin slujba profetică. Noi n-am avut nicio împotrivire interioară, am avut un acord interior față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și dorim să trăim desăvârșirea, [să fim] împreună cu Domnul nostru, prin harul Său.

Citim din Romani 11 ca să arătăm ce poate face necredința; ce însemnătate are credința și ce binecuvântare aduce cu ea. În cap. 9 și 10 bărbatul lui Dumnezeu a enumerat deja totul, apoi și în cap. 11. Dar de aici eu doresc să subliniez și să citesc v. 20. Rom. 11:20: *„Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor și tu stai în picioare prin credință: nu te îngâmfa, dar, ci teme-te!”*. Noi am putea citi mai departe vers. 23 și 25, cum Dumnezeu va aduce la încheiere taina cu Biserica și apoi Se va descoperi Israelului. Sfârșitul va fi minunat. Dar noi trebuie să recunoaștem timpul în care trăim. Așa cum Dumnezeu a adunat cele douăsprezece seminții ale Israelului din toate popoarele și le-a adus înapoi în Țara făgăduinței, tot așa Dumnezeu adună Biserica care aparține Miresei Mielului, din toate popoarele și din toate limbile. Acesta este timpul nostru, este timpul chemării afară, să fim aduși înapoi la original, la început. Un Domn, o credință, un botez. Cu adevărat înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, cu tot respectul față de temelia originală a apostolilor și prorocilor, unde Isus Hristos Însuși este Piatra din capul unghiului.

Frați și surori, de aceea nu ne întoarcem noi în urmă cu 108 ani, la ceea ce s-a întâmplat în Los Angeles, sau la ce s-a întâmplat în Kassel sau în Mülheim pe Ruhr. Nu ne întoarcem la ceea ce au spus Wesley sau alții; noi îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toți acești bărbați din acea vreme, dar Dumnezeu a mers mai departe. Iar noi am ajuns în faza finală, în timpul chemării afară, al așezării din nou a tuturor lucrurilor înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

De ce am scris noi aici, în douăsprezece limbi, textul din Apocalipsa 22:12: *„Iată, Eu vin curând...”*? De ce citim noi în Apocalipsa 19:7: *„Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.)”*?

Mirele Își cheamă afară Biserica Mireasă și numai cine face parte din Biserica Mireasă va auzi glasul Mirelui, va răspunde, va simți că i se vorbește lui: *„Acum Domnul vorbește cu mine”*. Să mai

citim încă o dată acest text din Apoc. 19. Frați și surori, să fim conștienți, că Domnul Dumnezeu scrie [derulează] acum ultimul capitol din planul Său de mântuire. Noi suntem generația care trăiește tot ce a fost spus dinainte: războaie, vești de războaie, cutremure, necazuri și tot ceea ce vine peste pământ, toate aceste dureri ale nașterii care pot fi auzite peste tot. Dar în mijlocul tuturor acestor evenimente, răsună Cuvântul Domnului: „Voi, poporul Meu, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de nimic necurat”.

Să citim din Apocalipsa 19:7-9: *„Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. (În subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!» Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»”. Aleluia! Aleluia! „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu”.*

Frați și surori, ultimul mesaj premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Cum am amintit pe scurt și ieri seară, noi ne-am făcut partea, în ultimii patru zeci de ani. În ultimii cincizeci și doi de ani ne-am făcut partea, slujba la care ne-a chemat Domnul, ca să purtăm Cuvântul pe întregul pământ. Și dacă privesc în urmă, eu, cel mai nevrednic, cel mai simplu om... Am spus și aceasta aici: eu m-am născut nu departe de Gdańsk, într-o gospodărie țărănească care nu avea electricitate, unde trebuia să aprinzi lampa cu petrol. Dar de atunci au trecut optzeci de ani și s-a schimbat totul. Vă spun aceasta din cauza simplității. Unde a fost născut fratele Branham? Foarte simplu... Cine a fost Ioan Botezătorul? El n-a avut gulerul întors [n-a făcut parte din cler – n.tr.]. El a apărut purtând o haină de păr de cămilă și avea mijlocul încins cu o curea de piele. Este pur și simplu minunat cum a călăuzit Domnul Dumnezeu totul. Și în mod deosebit în ultimii 52 de ani în slujba Domnului, am propovăduit Cuvântul minunat în aproape 500 de orașe, din 157 de țări de pe pământ. Ultima călătorie a fost în Mongolia, China, Coreea și Filipine.

Dacă mă gândesc cât har a dăruit Dumnezeu, atunci îmi amintesc de timpul lui Isaac. Ce s-a întâmplat atunci? Eliezer, robul lui Avraam a spus: „Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dăruiește izbândă călătoriei mele!”. Și el s-a întâlnit cu mireasa și i-a adus-o lui Isaac. Toți aceia care aparțin de Biserica Mireasă vor auzi ultimul mesaj, chemarea Mirelui, o vor auzi și o vor crede. Astăzi se

întâmplă aceasta, Matei 25 de la v. 1: „*Atunci Împărăția cerurilor se va asemana cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui*”. Și apoi v. 10: „*Cele ce erau gata au intrat cu El în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”.

Rezultatul acestei propovăduiri trebuie să fie ca toți care aud Cuvântul să primească iertarea prin credință în Isus Hristos, Domnul nostru; toți aceia care cred să trăiască neprihănirea prin credință și să primească în inima lor siguranța mântuirii. „Atât de sigur cum stă soarele pe cer, eu, păcătosul, am primit iertarea păcatelor mele” – cum spune o cântare germană – atât de sigur numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului, înainte de întemeierea lumii. Deci, noi nu ne rușinăm de Evanghelia lui Isus Hristos. Suntem mulțumitori pentru mântuirea și răscumpărarea deplină.

Cu privire la faptul că acum vom avea un botez, așa cum este în domeniul natural, așa trebuie să fie și duhovnicește: numai cine a murit cu adevărat, poate fi îngropat. Conform Romani 6, botezul înseamnă să mori cu Hristos și, prin scufundare, să fii îngropat cu El apoi să înviezi la o viață nouă cu El. Trebuie să murim față de noi înșine, trebuie să putem spune: „Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui prin mine”. Numai aceia care și-au dedicat cu adevărat viața lor Domnului, așa cum am cântat în această cântare minunată: „Ce poate fi mai frumos, ce poate fi mai binecuvântat decât să-I dedicăm viața noastră Domnului, prin credință?”...

Frați și surori, tineri și bătrâni, eu aș vrea să vă revăd la Domnul. Voi toți știți că credinciosul Dumnezeu mi-a permis să trăiesc răpirea. Și toți care acum aud Cuvântul, îl acceptă și îl primesc, ei vor fi pregătiți, vor fi îmbrăcați, așa cum este scris aici. Și apoi încă o dată Apoc. 19:9: „*Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!»...*”. Noi suntem invitați. Ai acceptat tu invitația? Ai acceptat tu invitația? Ai auzit tu chemarea?

Apoi se va împlini: „*Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!*”. Domnul să-i binecuvânteze pe toți aceia care au luat decizia să-și dedice viața lor Domnului! Credeți din toată inima așa cum este scris: „Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit”. Predica precede credința, pentru că credința vine în urma auzirii, iar credința vine din predică. Credeți astăzi! Primiți-o astăzi! Dedicăți-vă viața voastră Domnului și apoi puteți încheia legământul unui cuget

curat și Domnul vă va binecuvânta și va fi cu voi. Amin. Să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. [...]

Câți sunt aici care și-au dedicat viețile lor Domnului și doresc să se lase botezați. Pot să văd mâinile voastre? Este cineva? Poate este mai bine dacă veniți în față. Toți care și-au dedicat viața lor Domnului și doresc să se lase botezați vă rog veniți în față acum. Mai cântăm odată, în timp ce voi veniți.

Au venit cu toții? Aleluia! Lăudat și binecuvântat să fie Domnul! Veniți mai în față. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze. Voi credeți din toată inima voastră că Isus Hristos a murit pentru voi, El Și-a vărsat Sângele Lui și v-a dăruit iertarea păcatelor voastre? Voi primiți această iertare prin credință și sunteți pregătiți să umblați cu El până când noi cu toții vom vedea ceea ce am crezut? Lăudat și binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu Atotputernic. Să ne rugăm.

Iubite Domn, încă mai este timpul harului, Tu încă mai chemi din toate popoarele, limbile și națiunile. Îți mulțumim că mai este timp de har și Îți mulțumim în mod deosebit că Tu Te cobori în felul acesta, vorbești cu noi și prin Duhul Sfânt ne descoperi Cuvântul Tău.

Iubite Domn, noi credem împreună că prin Sângele Tău, prin Sângele noului legământ a avut loc iertarea, răscumpărarea și neprihănirea deplină și că nu mai este nimic de condamnat în aceia care sunt în Hristos Isus.

Iubite Domn, tuturor celor ce au venit aici în față și și-au dedicat viața lor Ție, dăruiește-le harul, credința deplină să facă pasul botezului, așa cum ai poruncit Tu în Cuvântul Tău: „Cine va crede și se va lăsa botezat, va fi mântuit”.

Iubite Domn, Îți mulțumim și pentru cartea *Faptele apostolilor*, care mărturisește ceea ce s-a întâmplat la început. În Fapte 2, în Fapte 8, în Fapte 10, în Fapte 19 avem confirmarea că botezul s-a făcut în „Numele Domnului Isus Hristos”; fie în Ierusalim, fie în Samaria, fie în Efes, oriunde a avut loc, toți aceia care au devenit credincioși au fost botezați în „Numele Domnului Isus Hristos”.

Iubite Domn, Îți mulțumim încă o dată pentru acest sfârșit de săptămână, pentru cei patruzeci de ani care au trecut, pentru cei cincizeci și doi de ani care au trecut și în mod deosebit pentru ultimii șaizeci și doi de ani în care eu am avut dreptul să propovăduiesc Cuvântul Tău.

Iubite Domn, Îți mulțumesc că Tu ai călăuzit și ai condus până în această clipă. Binecuvântează-i în mod deosebit pe toți frații noștri de peste ocean, din toată Africa, Canada, Statele Unite, peste tot, în Noua Zeelandă, în Australia, Mongolia, oriunde ar fi, Dumnezeu din cer binecuvântează poporul Tău din toate limbile, din toate națiunile. Binecuvântează-i pe toți aceia care au putut fi astăzi în acest loc! Binecuvântează-i pe toți cei care au ascultat online! Binecuvântează pe toate continentele, în toate limbile! Ție, Atotputernicului Dumnezeu Îți aducem mulțumire pentru acest sfârșit de săptămână, pentru Cuvântul Tău, pentru harul Tău, pentru binecuvântarea Ta. Binecuvântează-i pe toți care doresc să se lase botezați și fii cu ei. Lăudat și binecuvântat să fie minunatul Tău Nume, Isus. Aleluia! Amin. Și întreg poporul a spus: „Amin! Aleluia!”.

Poate astăzi va mai cânta corul, nu știu... În orice caz, astăzi am o rugămințe deosebită. Aș dori să fac o fotografie de grup ca o amintire a celor patruzeci de ani; toți să mergem la botez și să ne așezăm în partea de sud ca să intrăm toți în cadrul fotografiei. Pentru mine este o zi deosebită, o experiență deosebită, că oamenii călătoresc peste 1500 de km ca să fie astăzi în acest loc. Sau din sud, din est au zburat cu avionul, au venit cu toate mijloacele posibile. Așa cum a

spus fratele nostru Davi din Palermo: „Frate Frank, când predici în engleză, atunci este mai puternic”. Da, da, dar aici, în acest loc, trebuie să predic Cuvântul în limba germană, pentru că toți frații noștri din cele douăsprezece cabine de traducere vorbesc limba germană și pot traduce în alte limbi. Dacă eu călătoresc undeva, atunci da, merge – aceasta o pot confirma toți. Dar Domnul, desigur, împlinește prin Cuvântul Său. Și puterea nu este în propovăduire, ci în Cuvânt. De aceea în Isaia 55 este scris: *„Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”*.

În mod deosebit, toți aceia care au venit aici pentru prima dată, vă rog să transmiteți salutările de aici în toate țările, în toate bisericile, în toate localitățile, pe întregul pământ. Iar acum, din acest loc, îi salutăm pe toți aceia care ni s-au alăturat online.

Unii s-au așteptat să vină fratele Peary Green. Vineri am vorbit cu el. El a suferit operații grele și a făcut chimioterapie. Sunt unele zile când el poate merge și sunt zile când nu se simte bine. Dar el a spus: „Frate Frank, eu îți promit că voi veni în măsura în care voi putea”. Lăsăm totul în seama Domnului și El o va face bine.

Vouă, tuturor din celelalte limbi: finlandeză, suedeză, poloneză, rusă, toți din toate limbile, Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze! S-o mai spunem încă o dată: Dumnezeu i-a făgăduit lui Avraam: *„Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*. Dumnezeu ne cheamă afară din toate popoarele și toți aceia care aud glasul Lui acum, îl vor auzi și când El Se va întoarce ca să-i ia Acasă pe ai Săi, în slavă. Noi vă spunem tuturor: „Maranata”! Vă spunem: *„Iată, Eu vin curând”*. Domnul vine în curânt. Lui Îi dăm slavă în vecii vecilor.

Să mai cântăm o dată „Tu ești vrednic”. [...]

Amin. Vă rog rămâneți în picioare; am o rugămintă: ca voi toți să treceți frumos în partea *aceasta*, ca să se poată poziționa cântăreții în față, să ne mai cânte o cântare. Apoi noi, împreună, vom ieși pe această ieșire la bazinul de botez. Și vă rog ca astăzi să veniți cu toții la bazin, ca să putem face o fotografie ca amintire a acestui sfârșit de săptămână. Și dacă Dumnezeu dorește, să putem împărtăși lumii întregi că Dumnezeu a dăruit har. După această cântare fratele

Schmidt se va mai ruga cu noi. [... Se cântă și se mai fac anunțuri – n.ed.]

Fratele Schmidt: Dumnezeu mare, Tu vezi totul și cunoști totul. Tu ne vezi aici, în Fața Ta, Doamne. Ne-am adunat aici, de aproape și de departe, din sud, din nord, din est și din vest. Dumnezeu din cer, Îți mulțumim că Tu încă mai lucrezi și vorbești, că mai chemi afară persoane individuale și aceste persoane confirmă că au primit Cuvântul Tău, că doresc să umble și să facă după Cuvântul Tău, să dea mărturie înaintea Ta și înaintea oamenilor, cu o conștiință curată, că vor să umble cu Tine, spre slava Numelui Tău. Binecuvântează pe fiecare, binecuvântează-ne pe noi, cei prezenți aici și pe toți aceia care n-au putut fi în acest loc. Doamne Tu știi tot, știi unde se află ei, slabi, bătrâni; dar Tu singur ești puterea și noi Te rugăm, cum am spus-o deja, pe întreg pământul, să binecuvântezi în toate limbile și pe toate continentele și dăruiește-ne tuturor har să fim acolo cu Tine, cu Dumnezeu cel viu, la ospățul de Nuntă, slăvind-Te și laudând Numele Tău, căci Numele Tău este mai presus de orice Nume pomenit vreodată. Domnul nostru Isus Hristos, Ție Îți aducem mulțumirile. Amin.